

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-11-61282 משאבי אנוש זה אנחנו בע"מ נ' נורית אגמי בע"מ

לפני כבוד השופט עדי הדר

התובעת: משאבי אנוש זה אנחנו בע"מ

נגד

הנתבעת: נורית אגמי בע"מ

פסק דין

לפני בימ"ש תובענה בה מבקשת התובעת לחייב הנתבעת לשלם לה פיצוי בגין חלוקת כרטיסים בכנס שארגנה התובעת.

כתב התביעה

1. התובעת טענה בכתב התביעה כי ארגנה כנס שבהכנתו השקיעה משאבים רבים. למרות שכניסתה של הנתבעת לכנס סורבה, חומר פרסומי מטעמה מצא את דרכו אל אולמות הכנס וחולק על מאות כסאות באולמות השונים והציע מתנה. חומר שכזה הינו אפקטיבי ביותר מצד אחד, ומטעה מאוד מצד שני, עת שנחזה להיות מתנה מטעם התובעת, מארגנת הכנס.

התובעת ביקשה הסעדים שלהלן:

עלות הפרסום שניתן על פי מחירון: 25,000 ₪.

פיצוי לפי חוק עשיית עושר ולא במשפט התשל"ט – 1979 (להלן: "חוק עשיית

עושר"), עוולת הרשלנות, עילות חוזיות, ותחרות בלתי הוגנת.

פיצוי ללא הוכחות נזק לפי חוק עוולות המסחריות התשנ"ט - 1999 (להלן: "חוק עוולות מסחריות").

התובעת העמידה סכום התביעה מטעמי אגרה על סך של 100,000 ₪.

כתב ההגנה

2. הנתבעת טענה בכתב ההגנה כי ביצעה פעילות נטוורקינג בסיסית ביריד, שההזמנה אליו כללה את המילים "אפשרויות נטוורקינג רחבות!". הפעילות הייתה הנחה על כסאות באחד מאולמות הכנס של כרטיסים, שהיו בגודל של כרטיסי ביקור, אך לא הכילו פרטים

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 61282-11-17 משאבי אנוש זה אנחנו בע"מ נ' נורית אגמי בע"מ

פרסומיים כלשהם, אלא ברקוד. עוד טענה שאילו מנהל התובעת היה מורה לה להפסיק פעילותה בזמן אמת, הייתה מכבדת הבקשה ואוספת הכרטיסים.

כתב תשובה

3. התובעת טענה בכתב התשובה כי הפעילות של התובעת לא הייתה בגדר "נטוורקינג", כטענתה, אלא פרסומת.

הדיון הראשון

4. ביום 5.6.18 התקיים הדיון הראשון. בימ"ש קבע לוח זמנים למיצוי ההליכים המקדמיים.

הגשת ראיות

5. התובעת הגישה ראיותיה ביום 14.10.18 והנתבעת ביום 10.12.18.

הדיון השני

6. ביום 20.1.19 התקיים הדיון השני. בימ"ש קבע מועד לשמיעת הראיות, סדר החקירות וזמני חקירה וכן החל בהליך למינוי מומחה מטעמו.

מינוי מומחה מטעם בימ"ש

7. ביום 4.4.19 בימ"ש מינה את מר טיגרמן כמומחה מטעמו.

הדיון השלישי

8. ביום 30.5.19 התקיים הדיון השלישי. מטעם התובעת נחקרו ה"ה יורם שולטהייס ואלון פיאדה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 61282-11-17 משאבי אנוש זה אנחנו בע"מ נ' נורית אגמי בע"מ

הגשת חוו"ד המומחה מטעם בימ"ש

9. ביום 24.6.19 הוגשה חוו"ד של המומחה מטעם בימ"ש. ביום 30.6.19 הודיעה הנתבעת כי מבקשת לזמן אותו לחקירה.

הגשת בקשה למחיקת התביעה על הסף ולחלופין לפסילת חוו"ד

10. ביום 17.11.19 הגישה הנתבעת בקשה לסילוק התביעה על הסף ולחלופין לפסילת המומחה מטעם בימ"ש ולהחזר שכר טרחה. ביום 26.11.19, לאחר שבימ"ש עיין בתשובת התובעת בה הוצהר כי המידע על קשר בין המומחה לנתבעת הובא לידיעת הנתבעת במעמד הפגישה של הצדדים עם המומחה, בימ"ש קבע כי ייתן החלטה בבקשה לאחר שהמומחה ייחקר. עוד באותו יום, הנתבעת ביקשה לדחות שמיעת הראיות ובימ"ש דחה הבקשה בהחלטה מנומקת.

הדיון הרביעי

11. ביום 28.11.19 התקיים הדיון הרביעי. נחקרו המומחה מטעם בימ"ש, ה"ה פורת ואנג'ל, עדי התובעת, המומחית מטעם הנתבעת גב' אייזנברג, וגב' נורית אגמי, מנהלת הנתבעת.

הגשת סיכומים

12. התובעת הגישה סיכומיה ביום 26.1.20 והנתבעת ביום 1.3.20.

דיון והכרעה

13. השאלה המרכזית במחלוקת בין הצדדים היא האם התנהלות הנתבעת מקובלת וסבירה בענף ארגון הכנסים אם לאו, ואם התשובה שלילית, האם קמו עילות תביעה ואם כן, האם יש לחייב הנתבעת לשלם פיצוי לתובעת ומהו גובה הפיצוי.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-11-61282 משאבי אנוש זה אנחנו בע"מ נ' נורית אגמי בע"מ

גרסת התובעת

14. התובעת טענה בכתב התביעה כי היא עוסקת בעיקר במתן שירותים משלימים והכשרות למנהלי משאבי אנוש ובעלת מוניטין רב בתחום והנתבעת הינה חברת השמה שלקוחותיה הם מנהלי משאבי אנוש ומנהלי גיוס.

ביום 8 בפברואר 2017 קיימה התובעת אירוע גדול במרכז הירידים בתל אביב, שכלל 5 כנסים במקביל, מהם השניים הגדולים מבחינת כמות קהל, היו כנס משאבי אנוש וכנס הגיוס (כנס בנושא גיוס עובדים איכותי).

על מנת להוציא את הכנס לפועל הושקעו משאבים רבים, בוצעו פרסומים והועסקו עובדים כאשר מטרת כל אלו הינה להרים אירוע גדול ומכובד ככל שניתן.

התובעת מפעילה פורטל כתבות אינטרנטי שהפעלתו ותחזוקתו עולים הרבה כסף במטרה לייצר קשר קבוע עם מנהלי משאבי האנוש בישראל. כיום זהו הפורטל-מגזין הנפוץ ביותר בישראל בתחום, וזאת כתוצאה מ"ההשקעה האדירה". התפוצה הנרחבת של המגזין, היא זו שמאפשרת לתובעת להביא אלפי משתתפים לכנסים שלה.

מדובר בכנס חינם למשתתפים כך שהדרך היחידה לכסות עלויות היא במכירת חסויות.

המודל העסקי של עריכת כנסים מבוסס על מכירת חסויות לחברות שרוצות להגיע לקהל היעד שמשתתף בכנס. ללא מכירת חסויות אין כל היתכנות כלכלית לאחזקת חברה לכנסים. לחלק מהכנסים מוכרים גם כרטיסים למשתתפים, אולם בכל הכנסים אין הצדקה כלכלית לקיום הכנס ללא מכירת חסויות.

הנתבעת מכירה היטב את נושא הכנסים ויודעת מה המשמעות של פרסום בכנס וכי הדבר כרוך בעלויות. בשנת 2015 הנתבעת השתתפה בכנס זהה, ולאחר הרשמתה לכנס פנה אליה נציג מכירות והציע לה לרכוש חסות, כלומר סוג כזה או אחר של חשיפה בכנס, והיא בחרה שלא לעשות כן.

הנתבעת ניסתה לבצע הרשמה לכנס בשנת 2017, אך בעקבות עודף ביקוש, התובעת שלחה הודעת סירוב בדואר מקוון להרשמה שלה. הסיבה לסירוב היא תיעדוף בהרשמה למנהלי משאבי אנוש על

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 61282-11-17 משאבי אנוש זה אנחנו בע"מ נ' נורית אגמי בע"מ

פני ספקים המהווים עבור התובעת אוכלוסייה הרבה יותר מתאימה. התובעת הוציאה באותו היום מאות מכתבי סירוב הרשמה לספקים שונים מסיבה זו, בין היתר, לנתבעת.

למען הסר כל ספק, התובעת מעמידה בכניסה לכנס שילוט גדול באותיות קידוש לבנה המבהיר כי אסורה בכנס כל פעילות מסחרית.

למרות כל האמור לעיל, ועל אף שסורבה כניסתה של הנתבעת לכנס, חומר פרסומי מטעמה מצא את דרכו אל אולמות הכנס וחולק על כסאות הנוכחים באמצעותה, או מי מטעמה, ועל אף שהיא לא הוזמנה לכנס ואף סורבה כאמור לעיל. החומר חולק על מאות כסאות באולמות השונים והציע מתנה. חומר שכזה הינו אפקטיבי ביותר מצד אחד, ומטעה מאוד מצד שני, עת שנחזה להיות מתנה מטעם התובעת, מארגנת הכנס.

יתרה מכך, כרטיסי הביקור לא נשאו פרטים מזהים, אלא הזמינו לקבל שירותים והטבות קוד מרובע בדומה לברקוד שניתן לסרוק בכל מכשיר QR באמצעות סריקה של קוד סלולארי ולקבל הפניה לאתר אינטרנט.

הכרטיס קורא לסרוק אותו על מנת לקבל מתנה. סריקת הכרטיס מובילה לאתר שמפנה אל דף נחיתה להשארת פרטים עבור הנתבעת <http://uqr.to/agamynetwork> וה"מתנה" שמקבל מי שמשאיר לנתבעת פרטים הוא מדריך מקצועי מטעמה בדואר מקוון בדבר גיוס, באופן אשר ממתג את הנתבעת בתור אוטוריטה בתחום ואף מאפשר לאחר איסוף פרטי הסורק, לשלוח דברי פרסום נוספים עד בלי סוף. ברי, שמטרתם לבצע שיווק והפיכת באי הכנס ללקוחות הנתבעת תוך התחזות למתנה מהתובעת ותוך איסוף פרטים של באי הכנס.

אופן החלוקה אף עלול להטעות כי מדובר בפרסום מטעם התובעת עצמה, והנתבעת באופן זה פעלה ביודעין על מנת לקבל פרסום, לא מאושר, ובחינם כאשר ידוע לה היטב שהוא בתשלום, תוך התחמקות מתשלומה ובסתר, במטרה לגזול רווחים ולקוחות ולהימנע מעלות הפרסום, לעומת ספקים רבים אשר פרסמו במיטב כספם על מנת לקבל חשיפה לבאי הכנס.

יתרה מכך, החומר השיווקי של ספקי הכנס מחולק באופן מרוכז בתיקי הכנס ובדרך זו בלבד, כאשר הנתבעת "עקפה" את דרך המלך וקיבלה חשיפה הרבה יותר גדולה, עצמאית וייחודית בכך שפרסמה על ידי מסירת החומר הפרסומי בתוך אולם ההרצאות על גבי המושבים, פרסום המוריד לשיטת התובעת מערך הכנס ואינו מקובל עליה בכל אופן שהרי הדבר מציף את באי הכנס בפרסום לא רצוי במקומות שאינם מיועדים לכך ונעשים באופן פיראטי לחלוטין.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 61282-11-17 משאבי אנוש זה אנחנו בע"מ נ' נורית אגמי בע"מ

התובעת טענה כי הנתבעת הפרה את **חוק עשיית עושר וחוק עוולות מסחריות**, בנוסף הנתבעת הפרה את דיני החוזים בעת שנטלה לעצמה את ההצעה לקבל פרסום במהלך הכנס ולא שילמה את התמורה וזאת על אף השלט הבולט בכניסה, כמו כן הופיעה היא לכנס גם כאשר ידעה שהיא אינה מוזמנת לאחר שקיבלה הודעת סירוב.

התובעת טענה כי מדובר בהטעיית הלקוחות שלה באופן בלתי הוגן ויצירת תחרות בלתי הוגנת באופן אשר מהווה **גניבת עין, פגיעה במוניטין** ועבירות שונות גם על **חוק הגנת הצרכן** בהיבטים של הטעיה.

בכתב התשובה טענה התובעת כי נטוורקינג נערך בין משתתפי הכנס אל מול פנים, באופן שנועד להכרות ויצירת קשרים בין המשתתפים ובין עצמם ובין המרצים ונותני החסויות. שיחת הכרות שהיתה מנהלת הנתבעת עם משתתף בכנס ובסיומה החלפת כרטיס ביקור יכולה להיחשב כנטוורקינג.

הנטוורקינג בכנס מיועד למי שהרשמתו אושרה והוזמן אליו ולא למי שעשה דין לעצמו והחליט להיכנס על אף שאינו מוזמן, הזמנתו סורבה באופן ברור ומבעוד מועד.

הנתבעת השאירה כרטיסים שהם אינם כרטיסי ביקור, אלא קוד QR אשר מי שסורק אותו מופנה אל אתר הנתבעת כדי להירשם אל רשימת התפוצה שלה ולקבלת מידע ממנה כאשר הדבר מטעה כאילו ניתן הפרסום מאת התובעת בתור אפשרות הרשמה שלה, אותם חילקה על 750 כיסאות של משתתפי הכנס אותם הנתבעת לא מכירה ולא החליפה איתם מילה מעולם. זהו אינו נטוורקינג.

הנתבעת לא חילקה כרטיסי ביקור, אלא פרסומות לכל דבר ועניין.

הנתבעת אף קיבלה סירוב להרשמתה לכנס, כך שאינה יכולה לטעון לחוזה שכן פרסום בכנס דורש הרשמה אקטיבית אליו, וקבלת אישור השתתפות.

השלט אשר אוסר על פרסום הוא שלט ענק בגודל 200*80 שלא ניתן להתעלם ממנו אשר נמצא בכניסה הראשית והיחידה אל הכנס ולא ניתן שלא לראותו ועל כן הוא מוצב שם. יתר הכניסות לביתן הן יציאות חירום מהן לא ניתן להיכנס והם סגורות ומאבטחים עומדים בצמוד אליהן. ההשוואה בין גודל השלט ובין גודל הביתן אינה רלוונטית, השלט הינו בגודל פרופורציונאלי לגודל הכניסה לביתן 10 .

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 61282-11-17 משאבי אנוש זה אנחנו בע"מ נ' נורית אגמי בע"מ

הנתבעת הינה היחידה שבמשך 6 שנים ומעל 30 כנסים בחרה לעשות דין לעצמה ולפרסם עצמה בכנס מבלי לרכוש חבילת פרסום מראש, או בכלל.

ככל שנכנסה הנתבעת לכנס (אלא אם שלחה אחר בשמה לביצוע הפרסום), הרי שעשתה זאת תוך התחמקות מהמאבטחים, וללא מעבר בדלפקי הרישום ואין ברשותה כל אסמכתה או כרטיס כי ניתנה לה הזכות להיכנס למתחם הכנס. בכל אופן, הנתבעת אינה מסבירה כיצד נכנסה למתחם הכנס, תחת השם שלה, בעוד אין כל רישום שכזה ותג כניסה לא הופק עבורה מעולם.

באשר לתמחור הפרסום, הרי שמדובר על חסות ייחודית, שנותנת יתרון מהותי לנתבעת על פני החסויות האחרות שאוזכרו ועניין זה יש לתמחר בהתאם.

גרסת הנתבעת

15. הנתבעת טענה בכתב הגנתה שביצעה פעילות נטוורקינג בסיסית ביריד, שההזמנה אליו

כללה את המילים "אפשרויות נטוורקינג רחבות!"

הפעילות הייתה הנחה על כסאות באחד מאולמות הכנס כרטיסים, שהיו בגודל של כרטיסי ביקור, אך לא הכילו פרטים פרסומיים כלשהם אלא ברקוד.

לגבי השלט שהתובעת טענה שאסר פעילות שיווקית כשלחי, הנתבעת הכחישה עצם קיומו של השלט בזמן אמת, חשיפתה של הנתבעת לשלט ועיקר העיקרים – תוקפו של האמור בשלט. עוד טענה שככל שהשלט אכן היה במקום, הרי הוא מהווה הפרה בוטה של התחייבות התובעת.

הנתבעת טענה שהתובעת מבקשת לתמחר את הפעילות השיווקית של הנתבעת בסכום שהוא פי 50 מהסכום המירבי שהייתה משלמת הנתבעת עבור שירות יעיל פי כמה וכמה על פי תמחור של התובעת עצמה.

הנתבעת טענה שהפעולה השיווקית עליה מלינה התובעת נעשתה אל מול עיניו של מנהלה. לכן, אם באמת רצתה התובעת למנוע את הפעילות, חייב היה מנהל התובעת להורות לנציגת הנתבעת בו במקום לחדול מהנחת כרטיסי הביקור על הכסאות ולאסוף את מה שכבר הניחה. הנתבעת טענה "אין שום ספק – נציגת הנתבעת היתה מכבדת את בקשתו כ"בעל האכסניא" (ולא מפני שבאמת יש משהו פסול בפעילות), אוספת את הכרטיסים ובזה היה מסתיים העניין."

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-11-61282 משאבי אנוש זה אנחנו בע"מ נ' נורית אגמי בע"מ

עוד טענה הנתבעת שהתובעת יכולה הייתה לאסוף הכרטיסים בעצמה, אם סברה שהם הונחו בניגוד לאיסור תקף. הימנעותה מלעשות כן מעידה שהסכימה לחלוקתם.

הנתבעת טענה שלא הופרה שום זכות של התובעת, אך למען הזהירות הוסיפה שאפילו הייתה מופרת איזו זכות, הרי הלכה היא, שגם זכויות יש להפעיל בתום לב. הנתבעת טענה שהתובעת חסרה תום לב זה, ועל כן אין לתת לה שום סעד. הנתבעת טענה שהיה על התובעת חובה להקטין הנזק ע"י לקיחת הכרטיסים ובכך למנוע הנזק לחלוטין.

הנתבעת טענה כי יש לסלק התביעה על הסף שכן לא מתקיימים יסודות העילות לפי חוק עוולות מסחריות. בשום שלב לא הציגה עצמה הנתבעת כאילו היא התובעת, אפילו לא ברמז או בשם דומה עד כדי להטעות; בשום שלב לא תיארה באופן כוזב את עסקה; ובשום שלב לא התערבה באופן לא הוגן בעסקה של התובעת.

הפעולה הספציפית שעשתה הנתבעת – חלוקת כרטיסי ביקור – היא פעולה מותרת ומקובלת לחלוטין בכל כנס. אין בה שום פגיעה בתובעת, והיא דווקא פעולה סבירה לגמרי בכלל, קל וחומר במסגרת כנסים מקצועיים.

חלוקת כרטיסי ביקור מהווה חלק בלתי נפרד מכל עסק ולפיכך מוגנת, ככל פעילות לקידום עסקים, שלא נאסרה בחוק, על ידי הזכות החוקתית לחופש העיסוק, כקבוע בחוק יסוד: חופש העיסוק.

לתובעת לא נגרם שום נזק, שהוא מיסודותיה של עוולת הרשלנות, ובלעדיו אין רשלנות. כראיה לכך, הנתבעת טענה שהתובעת עצמה אינה טוענת לנזק, אלא תובעת דווקא על בסיס פיצוי סטטוטרי ללא הוכחת נזק, ומכוח חוק עוולות מסחריות.

הנתבעת טענה שבהתנהלותה נתנה התובעת עצמה הסכמה ולו מכללא לחלוקת כרטיסי הביקור, על כן היא מושתקת כעת מלטעון נגד המעשה.

האם פעולת הנתבעת מקובלת בכנסים ?

16. אין חולק שהנתבעת הניחה כרטיסים צהובים עם כיתוב "סרוק אותי כדי לקבל מתנה" על כיסאות המוזמנים בכנס שארגנה התובעת.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-11-61282 משאבי אנוש זה אנחנו בע"מ נ' נורית אגמי בע"מ

17. התובעת טענה שמי שסרק הקוד על הכרטיס מצא עצמו באתר הנתבעת לצורך ביצוע הרשמה והעברת פרטים אליה. הנתבעת טענה שמי שסרק היה אמור להיות מופנה למדריך מתנה. התובעת טענה כי לאחר ששלחה אל הנתבעת מכתב התראה זו הסירה הקישור. בימ"ש דוחה גרסת הנתבעת לפיה הכרטיס לא הפנה לשום מקום שכן היא משוללת הגיון. כמו כן, התובעת זיהתה פרטי הנתבעת כתוצאה מסריקת הכרטיס. בנסיבות המקרה, נטל הראיה להוכיח שהקישור לא עבד בפועל היה מונח על שכמה של הנתבעת.

18. נוסף לכך, מנהלת הנתבעת עצמה סייגה גרסה זו בעמוד 144 בשורה 4. כמו כן, אין הגיון גם בטענת הנתבעת כי יודעת שהקישור לא עבד כתוצאה מתלונות אנשים שכן אם הקישור לא עבד, כיצד הגיעו התלונות לידיעתה? לנתבעת פתרונים. מנהלת הנתבעת הבינה זאת תוך כדי חקירתה בעמוד 143 ולכן שינתה גרסה וטענה בהמשך שהיא גילתה זאת. לנוכח השינוי בגרסה, בימ"ש לא נותן בה אמון.

19. כאן המקום לציין שעדות מנהלת הנתבעת בעמוד 161 בעניין המסמך שהציגה במסגרת גילוי המסמכים מעוררת תהיות לגבי האמון שיש ליתן במסמכים שהציגה כאשר נדרשה להציג הדפים הנוגעים לעניין באתר לצורך ברור האמת.

20. גם אם הכרטיס לא עבד בפועל, ובימ"ש דוחה טענה זו, אין בכך כדי לסייע לנתבעת שכן הכוונה הייתה לפרסם את הנתבעת באמצעות הכרטיס ללא תשלום לתובעת בגין כך.

21. הנתבעת טענה כי אין פסול בהתנהלותה בכנס שכן הובטחו לבאי הכנס "אפשרויות נטוורקינג רחבות!" (נספח 13) ופעולותיה היו בגדר "נטוורקינג" ואף העמידה מומחית לעריכת כנסים שתבסס טענה זאת.

22. מכאן ששאלת המפתח היא **עובדתית**, האם נהגה הנתבעת כמקובל בכנסים דומים. לנוכח חשיבות הסוגיה ולמען ברור האמת בימ"ש מינה מומחה מטעמו. המומחה קבע כלהלן:

"על בסיס ניסיוני המקצועי בארגון כנסים הריני לקבוע כי אכן הנתבעת פעלה שלא כראוי בכך שהיא חילקה באולמות הכנס את הכרטיסים אשר תוארו לעיל, בלא הסכמת התובעת ובלא ששולם לתובעת על תשלום בגין כך. יכול אני לקבוע כי לו פנתה הנתבעת לתובעת לצורך חלוקת החומר הפרסומי באופן שזה נעשה אני סבור כי התובעת הייתה נוהגת באחד משני האופנים שלהלן:

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-11-61282 משאבי אנוש זה אנחנו בע"מ נ' נורית אגמי בע"מ

3. התובעת הייתה מסרבת לכך ודורשת שהנתבעת תשלם לתובעת חסות כמו שאר משתתפי הכנס.
4. התובעת הייתה מסכימה לכך אך דורשת מהנתבעת תשלום בגין חלוקת הכרטיסים באופן שאלה חולקו.
23. על פי הפסיקה, בית המשפט יאמץ ממצאיו של המומחה שמינה, אלא אם כן נראית סיבה בולטת לעין שלא לעשות זאת ([ע"א 293/88 חברת יצחק ניימן להשכרה בע"מ נ' רבי](#) [פורסם בנבו] 31.12.88, [בר"מ 5171/07 מנשה נ' הוועדה המקומית לתכנון ובניה חולון](#) [פורסם בנבו] 31.12.07, [א' גורן סוגיות בסד"א 496](#) (מהדורה 11, 2013).
24. המומחה נחקר ארוכות ובימ"ש לא מצא סיבה בולטת לעין שלא לאמץ מסקנות המומחה לפיה התנהלות הנתבעת אינה מהווה, כטענתה, "נטוורקינג" מקובל בכנסים דומים. במסגרת הגשת סיכומיה, הנתבעת טענה לעניין כישוריו של המומחה. טענות אלה עליה להביא לפני בימ"ש בפרק הזמן שנקבע לבדיקת מועמדותו ולכל היותר לאחר מועד הפגישה עם המומחה. בימ"ש התרשם שמר פלד צבר ניסיון של עשרות שנים בתחום עריכת כנסים הדומים במתכונת ובהיקף לכנס שערכה התובעת. למומחית מטעם הנתבעת לא היה ניסיון דומה.
25. עוד טענה הנתבעת כי חו"ד הייתה קצרה ומזלזלת. בימ"ש התרשם שמר פלד מומחה בתחומו ומסקנותיו ממוקדות וענייניות ומתיישבות עם השכל הישר. חו"ד ארוכות אינן ערובה לחו"ד נכונה ולעניין זה יידרש בימ"ש בהמשך כאשר ידון בחו"ד של המומחית מטעם הנתבעת.
26. הנחת כרטיסים על כסאות באולם הכנס עם ברקוד שמוביל אל אמצעי פרסום של הנתבעת, אינה החלפת כרטיסי ביקור מקובלת ולפי ניסיונו של המומחה בתחום לא היה מקום לפרשנות הנתבעת לפיה התנהלותה מקובלת, כביכול.
27. לא זו אף זו, ועל אף שוני בעובדות בין העובדות כאן ובין העובדות בתא (ת"א 11-06-27080 **מרכז הירידים נ' בשן בר אילן** (להלן: "עניין מרכז הירידים") (פורסם בנבו), גם כאן יש לקבוע כי שיטת הנתבעת נועדה "**לתפוס טרמפ" על המוניטין שצברה התובעת ועל משאביה**", גם אם בשיטה שונה מעניין "**מרכז הירידים**".
28. לפני בימ"ש חו"ד של המומחית מטעם הנתבעת, גב' כנרת אייזנברג. המומחית קבעה שהנחת הכרטיסים ללא פרטי זיהוי אינה מהווה פעילות פרסום, אלא מהווה פעילות נטוורקינג.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-11-61282 משאבי אנוש זה אנחנו בע"מ נ' נורית אגמי בע"מ

29. בחקירתה התברר שהמומחית אינה מפרשת נטוורקינג במובן "הכללי", אלא לפי שיטתה, "אצלה" כדבריה (ראו בעמוד 104 בשורה 23). בעמוד 106 בשורה 3 הגדירה את עמדתה "מאד משוחררת" וטענה כי אם תשאל עשרה אנשים, "כל אחד יגיד לך משהוא אחר". בימ"ש ציפה לקבל חו"ד לגבי המקובל בכנסים דומים לכנס שערכה התובעת ולא עמדה "מאד משוחררת", אחת מני רבות.
30. מעיון בתשובות המומחית בעמוד 115 עולה שגם לשיטתה חלוקת פליירים היא פרסום. בימ"ש לא מצא שוני מהותי בין פעולת הנתבעת ובין הדוגמאות שהמומחית אישרה כי הן בגדר פרסום בעמוד 115, לדוגמא חלוקת פליירים בתאי דואר בבניין עסקים.
31. כמו כן, לא היה למומחית מטעם הנתבעת מענה הולם לשאלה כיצד מתקיימת "אינטראקציה" בה היא ראתה חשיבות (ראה עמוד 103 בשורה 23) והיכן הממד האישי? (ראה בעמוד 109) כאשר מונחים כרטיסים עם ברקוד על כסאות. היא אף לא הייתה עקבית לגבי תיאור הצמדת עלונים למגבי שמשות מכוניות בחניון כנטוורקינג (ראו בעמוד 104 משורה 27 ובעמוד 110).
32. כדי להדגים עד כמה עמדת המומחית מרחיקת לכת תובא תשובתה בעמוד 120 משורה 1: "כב' הש' הדר: אבל עדיין נשאל בקונטקסט של השאלה, ששמים את כרטיס הביקור על הכיסא. לא ניגשים ונותנים את כרטיס הביקור. אז התשובה נשארת אותה תשובה? העדה, גב' אייזנברג: כן."
33. הצדדים היו חלוקים בסוגיה האם נספח 13 מסייע לנתבעת אם לאו. התובעת טענה כי בקשתה של הנתבעת להירשם סורבה והיה עליה להבין זאת מתוכן טופס ההרשמה. התובעת הפנתה לתוכן נספח 13 שלטענתה אסר פעילות שיווקית באולמות. הנתבעת טענה שלא ידעה על שליחת הודעת סירוב והכחישה דבר קיומה. היא אף טענה בסיכומיה שאת הראיה לגבי שליחת הודעת סירוב (נספח 17) "אפשר לייצר בוורד" ורשימת המסורבים (נספח 18) "כל אחד יכול לייצר".
34. העובדה שמנהלת הנתבעת הגיעה לכנס כאשר עמדות הרישום היו ריקות (ראה בעמוד 130 בשורה 18), לטענתה, מחזקת עמדת התובעת כי מנהלת הנתבעת הגיעה בכוונת מכוון לכנס בשעה מאוחרת יותר מתוך ידיעה שהרישום בעמדות הקבלה הסתיים. כאן המקום לציין שהתובעת חלקה על הגרסה לפיה בשלב מסוים, עמדות ההרשמה והכניסה לכנס לא היו מאוישות ופרטה מספר בעלי התפקידים שאמורים היו להיות בעמדות.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 61282-11-17 משאבי אנוש זה אנחנו בע"מ נ' נורית אגמי בע"מ

35. כמו כן, תמוה שמנהלת הנתבעת וויתרה כביכול על קבלת תג, אם כביכול לא ידעה שרישומה סורב, כאשר בכנס רב משתתפים יש חשיבות לתג לצורך קידום הכרויות.

36. בנסיבות אלה, כאשר עדות מנהלת הנתבעת לקתה באופן כללי בסתירות ועדויות כבושות, במאזן הסתברויות, בימ"ש מעדיף גרסת התובעת לפיה מנהלת הנתבעת שהגיעה במיוחד מחיפה "מצאה לה דרך כלשהי לעקוף את הדוכן" כדי לחלק הכרטיסים.

37. אולם, גם אם בימ"ש היה מאמץ גרסת הנתבעת כי לא ידעה שרישומה סורב, אין בכך כדי לסייע לה לעניין יתר טענותיה.

38. מנספח 13 לראיות התובעת עולה כי המארגנים התייחסו ל"5 כנסים תערוכה ואזור נטוורקינג ייחודי". מכאן שהנתבעת אמורה הייתה לדעת שלא כל שטח הכנס פתוח ל"נטוורקינג". לכן, בימ"ש דוחה הטענה של הנתבעת כי הייתה כביכול בנספח 13 "הטעיה צרכנית" של הנתבעת. נוסף לכך, הנתבעת לא שילמה דבר לתובעת והתנהלותה מלמדת כי הניסיון להתבסס על חלק מתוכן נספח 13, הינו בבחינת גרסה מאוחרת שנועדה להסביר בדיעבד פעולתה בכנס לאחר שהתברר לה שנתפסה בקלקלתה.

39. נוסף להגבלה על קיום פעילות נטוורקינג בנספח 13, התובעת טענה שהציבה שלט שאסר על פעילות שיווקית. בעניין זה, אכן נפל כשל באופן הבאת הראיות ע"י התובעת. אולם, גם אם בימ"ש לא יביא בחשבון הטענה כי הוצב שלט בכניסה שאסר פעילות שיווקית, אין בכך כדי לשנות התוצאה לפיה הנחת הכרטיסים על הכיסאות, אינה פעולה מקובלת בכנסים דומים.

40. לנוכח האמור לעיל, לא רק שבימ"ש לא מצא סיבה גלויה לעין שלא לאמץ חו"ד של המומחה מטעמו, בימ"ש דוחה חו"ד של המומחית מטעם הנתבעת וקובע שאין בה כדי לבסס הטענה שמקובל להיכנס לכנסים כגון הכנסים שערכה התובעת ולהניח על הכיסאות "כרטיסים" המקדמים שיווק פעילות הנתבעת ללא קבלת הסכמת מארגן הכנס.

41. בימ"ש קובע כי פעילות הנתבעת חרגה מ"נטוורקינג" מקובל בכנסים דומים והייתה פעולה פרסומית שנאסרה במפורש על פי נספח 13 באולמות (עמוד 85), ולכן היה עליה להסדיר פעילות זו מראש ובאופן מפורש עם התובעת, כמקובל בכנסים דומים.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 61282-11-17 משאבי אנוש זה אנחנו בע"מ נ' נורית אגמי בע"מ

בקשת הנתבעת לפסול חו"ד של המומחה

42. כאמור לעיל, בסמוך למועד חקירת המומחה מטעם בימ"ש, הנתבעת ביקשה לפסול חו"ד. המבקשת טענה כי הבקשה "מוגשת לאור גילויים המעידים שימוש לרעה בהליכי משפט וניסיון חמור של התובעת ושל המעורבים האחרים לשבש הליכי משפט".

43. המבקשת טענה כי למומחה שמונה "עניין אישי בתיק, היכרות חברית ולבבית ושיתוף פעולה עסקי עם התובעת ונציגיה, וכל המעורבים הסתירו הדברים מעיני בימ"ש הנכבד ומהנתבעת".

44. כאן המקום להזכיר שהליך מינוי המומחה היה ארוך.

45. בימ"ש הציע תחילה למר דדי סויסה ולאחריו למר ערן רולס, לכהן כמומחים מטעם בימ"ש. מאחר ששניהם דחו ההצעה, בימ"ש פנה למשרד ד. בעייר המתמחה באיתור מומחים בעיקר בתחומים ממוקדים. ביום 19.3.19 משרד בעייר הציע את מר פלי טיגרמן כמומחה וכן ביקש שכ"ט. התובעת העבירה התשלום למומחה ובימ"ש קצב ביום 21.3.20 לנתבעת 7 ימים להודיע עמדתה לגבי המועמד והשכר המבוקש. הנתבעת ביקשה, עובר להגשת עמדתה לקבל תשובות ממשרד בעייר ובימ"ש קצב לכך 7 ימים. ביום 3.4 הודיעה הנתבעת כי העבירה חלקה בשכר המומחה. לכן, ביום 4.4 בימ"ש מינה מר טיגרמן כמומחה מטעמו והורה לו להתחיל בהכנת חו"ד.

46. כאן המקום לציין, כי התובעת טענה בסיכומיה כי היא הסתייגה ממינוי המומחה שכן הוא "מתחרה קשה" שלה "על אותו פלח שוק", אולם הסכימה למינוי.

47. מעיון בעשרת העמודים עליה התפרשה הבקשה לפסילת חו"ד עולה שהראיות לטענות החמורות נגד המומחה, שהועלו שבעה חודשים לאחר מינויו ולאחר שהגיש חו"ד, הן כלהלן:

48. מר בעייר הציע את המומחה "כבר למחרת" קבלת פניית בימ"ש לאתר מומחה. אמנם הטענה עלתה כרמיזה ולא כהאשמה, אך בימ"ש דוחה הטענה שיעילות מר בעייר מעידה על קנוניה כביכול עם התובעת.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-11-61282 משאבי אנוש זה אנחנו בע"מ נ' נורית אגמי בע"מ

49. הנתבעת טענה שמר בעייר "הטעה" אותה לגבי שמו של המומחה וכינה אותו **תחילה** פלי טיגרמן ולא **"פלי הנמר פלד"**. הנתבעת אישרה שלדרישתה, ועדיין בשלב בדיקת המועמדות, מר בעייר מסר שמו של המומחה והפנה אותה לבדוק ניסיונו של המומחה באתר **"אנשים ומחשבים"**.

50. ב"כ הנתבעת הודה **"שכבר בשלב זה צריכות היו כל נורות האזהרה להידלק"**. בימ"ש חולק על הקביעה לגבי הצורך בהדלקת נורות אזהרה על יסוד האמור לעיל. אולם, גם לשיטתה של הנתבעת היה עליה כבר בשלב זה להודיע על התנגדותה למינוי המומחה, כאמור לעיל, היא לא עשתה כן. היא **"הסכימה למינוי"** (ראה תוכן סעיף 18 לבקשה), שילמה חלקה בשכרו וכך קיבלה עליה המינוי. מבחינת בימ"ש, הנתבעת מיצתה הבדיקות שהיה עליה לבצע בפרק הזמן שבימ"ש קצב לה לכך.

51. הנתבעת מלינה על כך שהמומחה הודיע לפני הפגישה כי **"נוכחות באי כוח הצדדים אינה נדרשת"**. בימ"ש לא מוצא פסול בכך שכן המומחה לא אסר נוכחות באי כח. הנתבעת, החליטה להגיע ללא בא כוחה, אף שעמדה לה האפשרות לעמוד על נוכחות ב"כ.

52. הנתבעת טענה כי הפגישה **"התנהלה בצורה חד צדדית לחלוטין"**, קבלה על נוכחות מר בעייר בפגישה, והעלתה טענות שונות לפיהן המומחה הבין שמוסמך לפסוק במחלוקת ואף הציע פשרה וכי מר בעייר קרא לנציגי התובעת לדחות ההצעה. גם בעניין זה, הנתבעת לא פנתה מיד לבימ"ש, על אף שדיווחה על כך לבא כוחה (ראה סעיף 20 לבקשה). לכן, בימ"ש דוחה גם טענה זו כגרסה כבושה שהועלתה בשיהוי של חצי שנה.

53. הנתבעת קבלה על כך שמר בעייר הפנה שאלות **"שתוכנן מטריד בצורה בלתי רגילה"** לבימ"ש לאחר הפגישה, ולא המומחה, וכן קבלה על כך שחוו"ד והתשובות לשאלות ההבהרה נכתבו על נייר מכתבים של משרד בעייר. המומחה העיד שכל התכתובת הייתה באמצעות מר בעייר על דעתו (ראה בעמוד 53 לפרוטוקול בשורה 4 ומשורה 22). מכיוון שמשרד בעייר מסייע למומחים שהוא מציע לבימ"ש ע"י העמדת תשתית מנהלתית לעבודתם, בימ"ש דוחה גם הטענה **"ליקוי מאורות גמור"**. מה גם, שטענה זו הינה טענה כבושה שאף היא עלתה בשיהוי של חצי שנה.

54. הנתבעת מודה שכל האמור לעיל היה גלוי לעיניה בזמן אמת ועוברת בעמוד 5 לבקשה לדון במה שלטענתה הוסתר מעיניה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-11-61282 משאבי אנוש זה אנחנו בע"מ נ' נורית אגמי בע"מ

55. הנתבעת טענה לראיות ל"הכרות אישית חברית ולבבית" ולהלן הראיות לכך:
56. העתק מדף הפרסום לכנס משנת 2003 בו המומחה ומנהל התובעת נשאו דברים.
57. כתבה מאתר "אנשים ומחשבים" שבבעלות המומחה משנת 2009. הנתבעת טוענת כי גם אם הם לא נפגשו בשנת 2003 אזי בשנת 2009 "ודאי הצטלבו דרכיהם". בימ"ש עיין בצטוט מהכתבה ולא מצא שפרסום הדברים בשנת 2009 באתר של המומחה, מצדיק הטענה לקיום יחסים מיוחדים עשר שנים לאחר מכן. כאן המקום לציין שאם הייתה כוונה זדונית להסתיר מהנתבעת את המידע על הקשר בעבר בין המומחה ובין התובעת, מר בעייר לא היה מפנה אותה לעיין באתר "אנשים ומחשבים".
58. גם הפרסומים משנת 2011 ומשנת 2012 לא מבססים ההאשמות לקשר מיוחד בין המומחה ובין מנהל התובעת, לרבות העובדה שנשאו דברים יחדיו בכנס שארגנו התובעת והאתר בבעלות המומחה בשנת 2012.
59. מומחה 2 – פרסום על פעילות התובעת באתר המומחה. בשים לב שהאתר מתפרסם בזמן אמת ו"מתעדכן כל דקה" כעדות המומחה בעמוד 66 בשורה 16, ומכסה הפעילות בענף, גם פרסום ממוקד זה לא יוצר קרבה מיוחדת, ודאי שלא חמש שנים לאחר מכן.
60. גם העובדה שהמומחה התראיין באתר התובעת בשנת 2012 לקראת הכנס ובכנס צולם עם מנהל התובעת "כשהם מחובקים ונראים חבריים" לא מצביעה על קשר מיוחד בעת הכנת חוו"ד שבע שנים לאחר מכן. כך גם פני הדברים לגבי כנס משותף שערכו בשנת 2013, שש שנים לפני הכנת חוו"ד.
61. כאן המקום להזכיר שבימ"ש תאר קודם לכן כי התקשה לאתר מומחה בתחום ממוקד ואיתר אותו רק בסיוע משרד ד. בעייר. מכאן שבתחום ממוקד ("נישה"), להבדיל מתחומים כללים כגון שמאי מקרקעין ומהנדסים, חזקה שקיימים קשרים כאלה ואחרים בין המעורבים במחלוקת ולא כל קשר מצדיק פסילה. המומחה העיד בעמוד 62 בשורה 13 כי מתוקף ניסיונו בתחום במשך עשרות שנים הוא מכיר מאות אנשים.
62. לא זו אף זו, לפני הנתבעת ארבעה קשיים.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-11-61282 משאבי אנוש זה אנחנו בע"מ נ' נורית אגמי בע"מ

63. הקושי הראשון, על הנתבעת היה לערוך המחקר המקיף באתר המומחה לפני מתן הסכמתה למינוי המומחה ולא לאחר הגשת חוו"ד ובשיהוי של שישה חודשים. זאת בשל לב שכל המידע היה נגיש וזמין במרשתת. בימ"ש לא קיבל תשובה לתהייה מדוע רק בחודש אוקטובר, כך לגרסתה, גילתה כביכול מידע נגיש וזמין במרשתת. לא זו אף זו, גם לאחר שגילתה המידע בשיהוי רב, המתונה חודש נוסף, בטרם הגישה הבקשה לפסילה.

64. הקושי השני, אין די בכל פגם כדי להביא לפסילת המומחה.

65. לעניין זה ראה רע"א 20860-10-18 יערי נ' גרטנר ואחר' (להלן: "עניין יערי") בו קבע בימ"ש המחוזי (כבוד השופטת א. כהן) ביום 22.11.18 כלהלן:
"עם זאת, למרות שאני סבורה כי חובת הגילוי הופרה, כפי שקבע מפורשות גם בימ"ש קמא, אזי בנסיבות העניין הפגם אינו כזה היורד לשורשו של הליך באופן המצדיק פסילה (ראה לעניין זה: רע"א אלפרון נ' מ"י סעיף 9 להחלטת כבוד השופט סולברג (19.4.17))."

66. בימ"ש קובע כי הנתבעת לא הוכיחה קיומן של אינדיקציות ברורות לניגוד עניינים בין המומחה ובין הצד שכנגד כנדרש בפסיקה (ראה פסק הדין בעניין יערי).

67. כמו כן בעניין יערי, המומחה והתובעת דחו הטענה לקיום קשר קרוב ביניהם בעת הכנת חוו"ד וגם לא עת שיתפו פעולה שש שנים קודם לכן. כמו כן, לפני בימ"ש חוו"ד מטעם הנתבעת. כאמור בעניין יערי, הנתבעת מימשה זכותה לחקור המומחה מטעם בימ"ש בעניין קשריו עם התובעת ובחקירה לא עלה כי היה ביניהם קשר מיוחד וחשוב מכך לא עלה כי בשנים האחרונות היה ביניהם קשר. לעניין זה ראה ת"א 55447-05-13 פלוני נ' שירותי בריאות (פורסם בנבו) שם נקבע שיש להוכיח קיומה של זיקה מהותית בין המומחה ובין הצד שכנגד "על פני פרק זמן משמעותי" לעניינו, הוכח כי היה קשר לקראת שני כנסים בשנים 2011 ו- 2013.

68. הקושי השלישי, הפסיקה מחייבת העלאת הטענות נגד המומחה לפני הגשת חוו"ד ודרוש "טעם חזק במיוחד" כדי לפסול המומחה לאחר הגשת חוו"ד - ראו רעא 6142/16 פלוני נ' מרכז רפואי על שם שיבא (פורסם בנבו). לעניינו, הנתבעת טוענת פעם אחר פעם כי עלו בה ספקות לגבי המומחה עוד לפני שמונה ולאחר מכן בסמוך לכך, אולם היא בצעה מחקר במרשתת, לרבות באתר אליו הופנתה ע"י המומחה, רק לאחר שחוו"ד הוגשה וחמור מכך, המתונה חצי שנה עד לרגע בו הגישה בקשה לפסילה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 61282-11-17 משאבי אנוש זה אנחנו בע"מ נ' נורית אגמי בע"מ

69. הקושי הרביעי, ואולי אף חשוב מהקודמים, המומחה והתובעת טענו שההכרות בין המומחה למנהל התובעת, שכאמור לעיל, הינה כנראה הכרח המציאות בתחום כה מצומצם, הובאה לידיעת הנתבעת בפגישה עמה. הנתבעת טענה בסיכומיה כי אין לטענה זו שחר וכי המומחה לא העיד על כך.

70. אולם, בעניין זה, גרסת המומחה בסעיף 13 לתגובתו מיום 26.11 לבקשה לפסילתו וגרסת מנהל התובעת בסעיף 5 לתצהיר עליו חתם ביום 25.11.19, לא נסדקו עת נחקר המומחה ולו מהסיבה שהנתבעת בחרה שלא לשאול אותו על כך. המומחה הודה בעמוד 53 בשורה 23 כי טעה כאשר לא הודיע מיד על היכרותו עם מנהל התובעת ועמד בשורה 60 משורה 1 שהקשר לא חרג מהכנסים שנערכו שש שנים לפני שכתב חוו"ד. המומחה דחה הטענה שמנהל התובעת חבר בארגון המנמר"ים שלו והעיד בעמוד 61 בשורה 16 שבמועדון חברים מאות חברים.

71. לא זו אף זו, התובעת טענה שמהמסמכים שהנתבעת צרפה לבקשה לפסילת המומחה עולה שגם מנהלת הנתבעת התראינה עבור הכנס שנעשה במשותף עם המומחה בשנת 2012 ומפנה אליו. למנהלת הנתבעת לא היה מענה מניח הדעת בעמוד 156 בעניין זה.

72. המומחה אכן טעה כשלא העביר לבימ"ש מיד לאחר מינויו הפרטים לגבי הקשר עם התובעת, ויאמר לזכותו שהכיר בטעותו. אולם, בימ"ש התרשם שהטעות נעשתה בתום לב, וכי הקשר כשש שנים לפני כתיבת חוו"ד, לא מצדיק פסילתו. דווקא הנתבעת פעלה בחוסר תום לב כאשר קיבלה מידע על הקשר בפגישה והמתינה כחצי שנה, עד מספר ימים לפני מועד החקירה כדי לעשות שימוש במידע לגבי ההיכרות.

73. לנוכח האמור לעיל, דוחה הבקשה לפסול חוו"ד.

דיון בעילות התביעה

74. מכיוון שבימ"ש דחה טענת התובעת כי התנהלה באופן מקובל כביכול בכנסים דומים. בימ"ש ידון כעת בהוראות החיקוק שציינה התובעת.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 61282-11-17 משאבי אנוש זה אנחנו בע"מ נ' נורית אגמי בע"מ

חוק עוולות מסחריות

75. התובעת טענה כי קמו לה עילות תביעה מכח סעיפים 1 לחוק עוולות המסחריות- (גניבת עין), סעיף 2 לחוק - (תיאור כוזב) וסעיף 3 לחוק - (התערבות לא הוגנת).

76. בימ"ש לא מוצא כי היה בפעילות הנתבעת כדי להלום התנאים הנדרשים לעניין תיאור כוזב כאשר עסקינן בכרטיס נטול פרטים, למעט הפניה למתנה, והתערבות לא הוגנת שאוסרת מניעה או הכבדה על גישה לעסק נכס, או שירות של עוסק אחר.

77. לגבי גניבת עין, גם אם בימ"ש יקבל הטענה כי התובעת בעלת קניין במוניטין עקב עריכת הכנסים, היא לא עמדה בתנאי השני של עמידה ב"מבחן המראה והצליל; מבחן סוג הטובין וחוג הלקוחות ומבחן יתר נסיבות העניין (ע"א 5792/99 תקשורת וחינוך דתי-יהודי משפחה (1997)- בע"מ- עיתון "משפחה" נ' אס.בי.אס פרסום, שיווק וקידום מכירות בע"מ- עיתון "משפחה טובה", פ"ד נה (3) 933, 941 (להלן: "פרשת משפחה טובה"))(ראו עניין מרכז הירידים).

78. אין די בכך שהנחת כרטיסים ללא פרטים מזהים על הכיסאות גורמת לכך שהם ייחשבו בעיני באי הכנס כחלק מהשירות של התובעת, דהיינו, מערך השיווק של התובעת. התובעת לא הוכיחה שהנתבעת העתיקה ממנה שיטת שיווק שמבוססת על הנחת כרטיסים עלומים שמבטיחים מתנה למי שקורא הברקוד שעל פניהם. לעניין זה ראו המסקנה בעניין מרכז הירידים "לסיכום פרק זה, קיים אמנם חשש סביר, כי ציבור באי הכנס יוטעה לחשוב, לאור אופן שיווק החוברת וחלוקתה, כי מדובר בחוברת שהיא חלק מהכנס. יחד עם זאת, משלא מתקיים רכיב המוניטין ולא הוכחה הטעיה מבחינת התוכן והצורה, לא ניתן לקבוע כי התקיימה עוולת גניבת העין כלפי הנתבעת 1."

עוולת הרשלנות

79. התובעת טענה כי קמה לה עילת תביעה מכח עוולת הרשלנות הקבועה בפקודת הנזיקין. על פי הפסיקה, ראו בע"א 243/83 עיריית ירושלים נ' גורדון (פורסם בנבו) יש לקבוע כי המזיק הפר חובת זהירות, קיום נזק וקשר סיבתי בין הפרת חובת הזהירות לנזק. הוכח כי הנתבעת לא פעלה לפי רף התנהגות מקובל, אולם לא הוכח הנזק שנגרם לתובעת עקב כך. לכן, בימ"ש דוחה גם טענה זו.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-11-61282 משאבי אנוש זה אנחנו בע"מ נ' נורית אגמי בע"מ

עשיית עושר ולא במשפט

80. התובעת טענה כי הנתבעת עוולה כלפיה לפי חוק עשיית עושר הקובע כלהלן:

"1(א) מי שקיבל שלא על פי זכות שבדין נכס, שירות או טובת הנאה אחרת (להלן - הזוכה) שבאו לו מאדם אחר (להלן - המזכה), חייב להשיב למזכה את הזכיה, ואם השבה בעין בלתי אפשרית או בלתי סבירה - לשלם לו את שוויה.
(ב) אחת היא אם באה הזכיה מפעולת הזוכה, מפעולת המזכה או בדרך אחרת."

81. הסעיף מציב שלושה יסודות הדרושים לגיבושה של העילה:

א. יסוד ההתעשרות.

ב. השאלה האם ההתעשרות "באה" לזוכה "על חשבון" המזכה.

ג. ההתעשרות של הזוכה על חשבון המזכה היא "שלא על פי זכות שבדין".

(רע"א 371/89 ליבוביץ' נ' א. את י. אליהו בע"מ, פ"ד מד(2) 309, 321).

82. בעניין מרכז הירידים נקבע כי "במסגרת דיני עשיית עושר ולא במשפט, הוכרה קיומה של

עילה המאפשרת לאסור תחרות בלתי הוגנת ולתבוע את הרווחים שהופקו במסגרתה (ע"א

4437/99 א.ד.י מערכות סטריאו ואזעקות לרכב נ' אפריל טקליין, פ"ד נה(2) 232;

גרוסקופף 260-342). "

83. באשר להתעשרות הנתבעת, די בכך שחשכה מעצמה תשלום חסות לתובעת כדי לבצע פעולת

שיווק בכנס של התובעת. התובעת הציגה באמצעות תצהירי עדיה את נספח 9, צילום שלט

שאסר פעילות שיווקית בכנס. מנהלת הנתבעת העידה שלא ראתה השלט. כאמור לעיל,

בימ"ש קבע כי דוחה גרסת מנהלת הנתבעת כי לא ידעה שרישומה סורב. גם לא היה לה

הסבר מדוע מסתמכת על חלק מנספח 13 שאסר שיווק באולמות.

84. מכאן שבין אם ראתה השלט (נספח 9) ובין אם לאו, אין בכך כדי לסייע לה שכן הנתבעת

לא סתרה טענת התובעת כי הוצע לה מספר פעמים בעבר לרכוש זכות לביצוע פעילות

מסחרית בכנסים שהתובעת עורכת והיא דחתה ההצעות (ראה נספח 15 התכתבויות עם

הנתבעת בעניין זה). מנהלת הנתבעת גם העידה שכעסק וותיק היא מגיעה לכנסים. בעמוד

130 בשורה 24 היא טענה שהניחה גם בעבר בכנסים כרטיסים על שולחנות ולא פעלו נגדה

בעקבות כך, אולם גרסה זו לא הופיעה בתצהירה. היא הסבירה מחדל זה בכך שאין

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 61282-11-17 משאבי אנוש זה אנחנו בע"מ נ' נורית אגמי בע"מ

באפשרותה להוכיח טענה זו. בימ"ש קובע כי מנהלת הנתבעת ידעה כי היא מבצעת פעילות פרסומית ללא רשות והיה לה **מניע ברור לכך**, הימנעות מתשלום תמורה לתובעת.

85. באשר ליסוד השני, הנתבעת עשתה שימוש במוניטין ומשאבים שהשקיעה התובעת בארגון כנס ולעניין זה ראו הקבלות שצורפו כנספח 11 ותשלומים של נותני חסויות בסכומים נכבדים שצורפו כנספח 12. זאת, כדי **"להפיץ את מרכולתה"** ללא תשלום לתובעת. על כך נקבע בעניין מרכז הירידים כי זו הפרה של **"עקרון-העל של תחרות עסקית הוגנת"**. בשונה מהנתבעת בעניין מרכז הירידים, כאן הנתבעת הרהיבה עוז ועסקה בהפצת מרכולתה בתוך מתחם הכנס.

86. אין לבימ"ש זה, אלא לחזור על הקביעה במרכז הירידים לפיה **"חופש העיסוק הוא אמנם זכות שבדין, אך התנהגותה של הנתבעת היא בגדר התעשרות "שלא על פי זכות שבדין". אין לנתבעת זכות מוחלטת לפעול בכל מקום בו תחפוץ"**. כאמור לעיל, בשונה מעניין מרכז הירידים, לא רק שהנתבעת לא עמדה מחוץ לאולם, וסרבה להתרחק, היא הפיצה מרכולתה בתוך אולם הכנס והתנהלותה נועדה **"למטרת התעשרותה של הנתבעת על חשבונה של התובעת, ומהווה עשיית עושר ולא במשפט"**.

87. הנתבעת טענה בסיכומיה כי יש לדחות התביעה שכן התובעת כביכול לא התנגדה לפעולתה. טענה זו מתבססת על עדותה כי כאשר הניחה הכרטיסים מנהל התובעת היה על הפודיום באולם. אולם, אין לקבל הטענה שאם מנהלת הנתבעת ראתה את מנהל התובעת על הפודיום כאשר הניחה את הכרטיסים, הוא ראה אותה מניחה הכרטיסים.

88. התובעת הכחישה בכתב התשובה טענת הנתבעת בכתב הגנתה כי הפעילות האסורה נערכה אל מול עיניהם של מנהליה. התובעת טענה כי מנהליה עוסקים במספר כנסים מרובי משתתפים המתנהלים במקביל באולמות הכנסים שבביתן 10 בגני התערוכה ורק בהפסקה הובא לידיעתם כי חולקו הפרסומים, אז כבר היה מאוחר מדי. באותו רגע צולם האולם, ונאספו הכרטיסים.

89. למרות שמנהל התובעת נחקר על פני 44 עמודי פרוטוקול, הנתבעת נמנעה מלשאול אותו בעניין זה. לכן, מקובלת על בימ"ש גרסת התובעת כי לא ראתה בזמן אמת את מנהלת הנתבעת מניחה הכרטיסים ולא הסכימה להנחת הכרטיסים.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-11-61282 משאבי אנוש זה אנחנו בע"מ נ' נורית אגמי בע"מ

דיון בנזק

90. התובעת טענה שעלות הפרסום שניתן על פי מחירון : 25,000 ₪ והדגישה כי מדובר בפרסום השווה אלפי מונים יותר מהפרסום הרגיל של נותני החסות הרגילים, וכי מדובר בפרסום מתועדף שממתיך על כסאות באי הכנס והוא מחולק באופן שלא ניתן להתעלם ממנו ואף מבטיח מתנה. לו היתה נמכרת חסות מסוג זה, הרי שמחירה היה עולה על 30,000 ₪.

91. הנתבעת הכחישה חבות ולחלופין טענה שגם אם תוטל עליה אחריות לביצוע עוולה, סילוק הכרטיסים על ידי התובעת היה מאיין הנזק לחלוטין.

92. המומחה מטעם בימ"ש קבע בחו"ד כלחלן :

"מאחר ובהתאם להנחיות בימ"ש נדרשתי גם לקבוע הסכום הראוי אותו הייתה אמורה הנתבעת לשלם לתובעת בנסיבות המתוארות להלן האופציות החלופיות.
אופציה א'

לו התנגדה התובעת לדרך בה פעלה הנתבעת סבור אני כי האופציה החליפית על בסיס מחירון הכנס כפי שהומצא למשרדי הינה העלות שנדרשה בגין חלוקת שרוכי תגי שם למשתתפי הכנס הנושאים את שם ולו עסקה של הנתבעת.
בחלופה זו הייתה הנתבעת מחויבת להערכתי לשלם לתובעת סך של 9,000 ₪.

אופציה ב'

בהנחה שהתובעת הייתה מסכימה לדרך הפעולה בה נקטה הנתבעת לדעתי הייתה הנתבעת מחויבת ע"י התובעת בסכום שבין 3,700 ₪ המקביל לדיוור לבין 5,000 ₪ - חסות לוגו.
כלומר כי הסכום הראוי לאופציה זו הינו הממוצע שבין הסכומים הנ"ל היינו 4,350 ₪"

סכומי של עניין לו דעתי הייתה נשמעת היה מקום לחייב הנתבעת בממוצע שבין 2 האופציות (9,000 ו- 4,350) היינו 6,675 ₪". המומחה קבע שיש להוסיף לסכומים מע"מ.

93. במענה לשאלת הנתבעת, המומחה ענה כי "סכומי הפיצוי בהם נקבתי בחוות דעתי נקבעו על בסיס עצם התנהלות הנתבעת ובלא קשר למספר האולמות בהם התקיים הכנס, כמות המשתתפים ו/או כמות הכרטיסים שחולקו על ידה במהלך הכנס".

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-11-61282 משאבי אנוש זה אנחנו בע"מ נ' נורית אגמי בע"מ

94. התובעת הרחיבה בסיכומיה בסוגיה בכמה אולמות הונחו הכרטיסים (ראה מסעיף 5 עד 11). בימ"ש השתכנע שלא הייתה חלוקה שולית של כרטיס או שניים, אלא הנחת כרטיסים בהיקף נרחב ודווקא באולמות שמעניינים את הנתבעת, דהיינו, משאבי אנוש וגיוס ולא בתחומים אחרים כגון רווחה והדרכה. אולם, לעניין מספר האולמות בהם הונחו הכרטיסים, המומחה קבע כי סוגיה זו אינה מעלה או מורידה.

95. הנתבעת טענה בסיכומיה כי לכל היותר יש לחייב אותה בסכום של 360 ₪ שכן התובעת תמחרה חלוקת עלונים בכל חמשת האולמות ב – 1,800 ₪.

96. בימ"ש מוצא שבנסיבות בהן הנתבעת עשתה דין לעצמה ופרסמה עצמה ללא הסכמת התובעת, לא היה מנוס מהערכה מקורבת ככל האפשר לתעריפי התובעת שמטבע הדברים אינם צופים פעילות פרסומית שלא תואמה מראש. בנסיבות אלה, גם אין מקום לחייב לפי מספר אולמות, כאשר גם בסוגיה זו הצדדים היו חלוקים. לכן, בימ"ש מוצא הערכת המומחה סבירה ומידתית בנסיבות העניין.

97. **בעניין אחד**, שני הצדדים הסכימו כי על בימ"ש לפסול חו"ד של המומחה מטעמו. הנתבעת כאמור לעיל **ביקשה** לפסול חו"ד **לחלוטין** עקב קשר אישי בין המומחה ובין התובעת והתובעת הקדישה סעיפים 39 עד 41 לסיכומיה כדי לדחות טענה זאת. אולם, התובעת "**הסכימה**" בסעיף 33 לסיכומיה לפסול חו"ד **בעניין העלות בלבד**. אם סברה התובעת שיש לפסול חלק מחו"ד היה עליה **להגיש בקשה** מתאימה מיד לאחר הגשת חו"ד. אשר על כן, בימ"ש קובע כי אין **בהסכמת** התובעת לפסול בחו"ד חלק שאינו תואם ציפיותיה, כדי להצדיק פסילת חו"ד של המומחה מטעמו לעניין העלות.

98. טענת התובעת כי לא נשאלה במהלך הכנת חו"ד שאלות לגבי העלות חייבה אותה, בשים לב שלא ביקשה מיד לאחר הגשת חו"ד לפסול חלק ממנה, לבקש לחקור המומחה בעניין זה בחקירה נגדית, כפי שנהגה הנתבעת. אולם, כאמור לעיל, היא בחרה שלא לעשות כן. תחת זאת, בחרה להתווכח עם חו"ד במסגרת סיכומיה. מעיון בטענות התובעת עולה כי היא טוענת לטעות בתמחור ולטעות לגבי המצב המקובל לגבי "**חסות השרוכים**". אלה טענות לטעויות שחייבו חקירת המומחה כדי לשכנע בימ"ש שאכן נפלה טעות.

99. אשר על כן, בימ"ש מאמץ מסקנת המומחה מטעמו ומחייב הנתבעת לשלם לתובעת הסך של 7,810 ₪.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-11-61282 משאבי אנוש זה אנחנו בע"מ נ' נורית אגמי בע"מ

האם התובעת פעלה להקטנת נזקה ?

100. כאמור לעיל, בימ"ש קבע כי לא הוכח קיום נזק וחייב הנתבעת כפי התעשרותה שלא כדין, דהיינו, הסכום שהיה עליה לשלם לתובעת כדי להפיץ מרכולתה. מכאן שעמידת הנתבעת בסיכומיה על כך שהכרטיסים שהניחה לא נאספו מיד אינה מעלה ואינה מורידה. הטענה של הנתבעת כי היא זו שאספה הכרטיסים, אינה מתיישבת עם ההיגיון, אך גם אם בימ"ש היה מקבל אותה, והוא לא מקבל אותה, אין בה כדי לסייע מרגע שבימ"ש קבע שהניחה הכרטיסים מלכתחילה, שלא כדין. כאמור לעיל, התובעת הציגה צילומים של הכרטיסים ואין מדובר במספר זניח.

דיון בהוצאות

101. לכאורה היה מקום שלא לפסוק כלל הוצאות לטובת התובעת לנוכח הפער המשמעותי בין סכום התביעה ובין הסכום שנפסק. אולם, בימ"ש מביא בחשבון השיקולים שלהלן:

102. התובענה מעלה סוגיה עקרונית של התנהגות במסגרת כנס שהושקעו בארגונו משאבי זמן וכסף. התנהלות הנתבעת הייתה פסולה ויש לקבוע רף התנהגות ברור בעניין זה. לא רק שהנתבעת לא הכתה על חטא, היא העלתה שלל טענות ואף האשימה התובעת ב"הטעיה צרכנית".

103. הנתבעת הטריחה לשווא הן את התובעת, הן את המומחה והן את בימ"ש בעיסוק מיותר בבקשה לפסילת חו"ד שהוגשה ללא הצדקה ובחוסר תום לב. היא אף הלבילה פניו של המומחה ברבים, ללא הצדקה, כאשר טענה בסיכומיה כי פעל "במרמה", תשובותיו "הזכירו מערכונים של האחים מרקס" ותארה את חו"ד כ"שני דפים אומללים". ביקורת אינה מצדיקה התלהמות מכווערת.

104. לא זו אף זו, הגשת התלונה למשטרה, בנסיבות הגשת הבקשה, בשיהוי רב ולא מוסבר, מלמדת שדווקא הנתבעת שטענה כי התובעת שיבשה הליכים, ניסתה בחוסר תום לב להטיל מורא על המומחה מטעם בימ"ש, סמוך למועד חקירתו.

105. כמו כן, כמפורט לעיל, בימ"ש לא נתן אמון בגרסת מנהלת הנתבעת שלקתה בגרסאות כבושות (ראו לעניין פסילת המומחה), גרסאות משתנות (ראו לעניין תלונות

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 61282-11-17 משאבי אנוש זה אנחנו בע"מ נ' נורית אגמי בע"מ

האנשים שהכרטיס לא עבד), תשובות מתחמקות (ראו בעמוד 124 משורה 17) והסתרת מסמכים מהותיים (ראו בעניין המסמכים שגילתה לעניין הדפים הנוגעים למחלוקת מאתרה).

106. בנסיבות אלה, מחייב הנתבעת לשלם לתובעת רבע משווי האגרות ששילמה ומלוא התשלום ששילמה התובעת למומחה בימ"ש ושכ"ט ב"כ התובעת בסך של 15,000 ₪.

סוף דבר

107. בימ"ש מקבל התביעה באופן חלקי ומחייב הנתבעת לשלם לתובעת הסך של 7,810 ₪ צמוד בתוספת רבית כדין ממועד הגשת התובענה ועד מועד התשלום בפועל.

108. כמו כן, בימ"ש מחייב הנתבעת לשלם לתובעת רבע משווי האגרות ששילמה ומלוא התשלום ששילמה התובעת למומחה בימ"ש צמודים בתוספת רבית כדין ממועד הוצאתם ועד מועד התשלום בפועל ושכ"ט ב"כ התובעת בסך של 15,000 ₪ צמוד בתוספת רבית כדין ממועד מתן פסק הדין ועד מועד התשלום בפועל.

ניתן היום, ו' אייר תש"פ, 30 אפריל 2020, בהעדר הצדדים.

עדי הדר, שופט